فوتبال جهان

رونالدو در آستانه مالکیت النصر

کریستیانو رونالدو ممکن است به زودی از ستاره اصلی النصر به یکی از مالکان این باشگاه تبدیل شود. یک کنسرسیوم پنج نفره در حال آماده‌سازی پیشنهاد رسمی برای خرید النصر از صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان است و نام رونالدو در کنار جری کاردینالـه مالک میلان، در میان سرمایه‌گذاران این پروژه دیده می‌شود.
ابراهیم المهیدب، محمد الخریجی و شرف الحریری سه عضو دیگر این گروه هستند. بر اساس گزارش‌های منتشرشده، هریک از پنج سرمایه‌گذار باید حدود ۱۰۰ میلیون دلار برای این معامله اختصاص دهند.
نمایندگان کنسرسیوم و صندوق سرمایه‌گذاری عمومی قرار است در روزهای آینده درباره آینده مذاکرات گفت‌وگو کنند. ارزش اسپانسرها، حق پخش تلویزیونی، جوایز لیگ و قوانین مالکیت از جمله موضوعات مورد بحث است.
در صورت نهایی شدن معامله، رونالدو از یک بازیکن تأثیرگذار به چهره‌ای در ساختار مالکیتی النصر تبدیل خواهد شد؛ اتفاقی که می‌تواند فصل تازه‌ای در مدل تجاری فوتبال عربستان رقم بزند.

جولیینی از مالدینی دفاع کرد

توماسو جولیینی، رئیس باشگاه کالیاری از دانیل مالدینی در پی حواشی مربوط به تصادف اخیرش در میلان دفاع کرد و مدعی شد آزمایش‌های انجام‌شده پس از حادثه، نتیجه‌ای منفی درباره مصرف مواد مخدر داشته است.
مالدینی پس از بازگشت کالیاری از پیروزی برابر آتالانتا، در حادثه‌ای رانندگی کرد و آزمایش الکل او مثبت اعلام شد.
جولیینی گفت باشگاه به روایت این بازیکن اعتماد دارد؛ روایتی که بر اساس آن، مالدینی تنها دو کوکتل نوشیده و ماده مخدری مصرف نکرده است. رئیس کالیاری همچنین درباره انتشار گزارش‌هایی درباره مصرف کتامین گفت چنین ادعاهایی با نتایج آزمایش‌های رسمی همخوانی ندارد. به گفته او، در بررسی اولیه پزشکی صرفاً احتمال وجود آثاری از THC مطرح شده و این آزمایش‌ها نیز ارزش قطعی حقوقی و اثباتی ندارند.

بازگشت دیوانه‌وار اینتر

اینتر بار دیگر نشان داد در بازگشت به بازی‌های از دست‌رفته مهارت ویژه‌ای دارد. شاگردان کریستین کیوو در سن‌سیرو در شرایطی که با دو گل از اودینزه عقب افتاده بودند، در نهایت با نتیجه ۵ بر ۳ به پیروزی رسیدند. اودینزه شروعی فوق‌العاده داشت و در ۱۶ دقیقه نخست دو بار دروازه اینتر را باز کرد. با این حال، واکنش میزبان از همان نیمه نخست آغاز شد؛ کارلوس آگوستو اختلاف را کاهش داد و نیکولو بارلا پیش از پایان نیمه اول بازی را به تساوی کشاند. اینتر در نیمه دوم کاملاً کنترل مسابقه را در اختیار گرفت. مارکوس تورام، پیو اسپوزیتو و بونی سه گل دیگر برای میزبان زدند تا یکی از جذاب‌ترین بازگشت‌های فصل رقم بخورد. کیوو پس از مسابقه از ایوان مارتینز، دروازه‌بان تیمش نیز دفاع کرد و گفت او فرصت‌هایش را به دلیل شایستگی به دست خواهد آورد، نه از روی ترحم.

سیمئونه به دیوید امیدوار شد

جاناتان دیوید خیلی زود توانست اعتماد دیگو سیمئونه را جلب کند. مهاجم کانادایی اتلتیکو مادرید در نخستین حضورش در ترکیب تیم در لالیگا برابر رئال سوسیداد، با یک حرکت فردی و ضربه‌ای دقیق نخستین گل خود را به ثمر رساند. دیوید در این مسابقه علاوه بر گلزنی، با تحرک و توانایی حضور در عمق، خط حمله اتلتیکو را زهردارتر کرد. سیمئونه نیز پس از مسابقه از عملکرد مهاجم جدیدش تمجید کرد و گفت او با آرامش و تمرکز بالا از موقعیت خود استفاده کرده است. شرایط خط حمله اتلتیکو می‌تواند فرصت بیشتری در اختیار دیوید قرار دهد. الکساندر سورلوت همچنان با مصدومیت دست و پنجه نرم می‌کند و خولین آلوارز نیز با مشکلات عضلانی روبه‌رو شده است. به این ترتیب، دیوید شانس زیادی دارد که در دیدار برابر اوساسونا در ترکیب اصلی قرار بگیرد؛ مسابقه‌ای که می‌تواند نخستین گام او برای تبدیل شدن به شماره ۹ اصلی اتلتیکو باشد.

میلان حامی سلامت روان

میلان در لیگ اروپای این فصل، موضوع سلامت روان جوانان را به یکی از محورهای فعالیت اجتماعی خود تبدیل کرده است. باشگاه ایتالیایی برای نخستین بار جایگاه اختصاص‌یافته به بنیاد میلان روی پیراهن تیم را در اختیار «بنیاد مادهاپی» قرار داده؛ سازمانی که در زمینه ارتقای سلامت روان و پیشگیری از مشکلات روحی فعالیت می‌کند. هدف این همکاری، استفاده از محبوبیت فوتبال برای افزایش آگاهی نسل جوان درباره سلامت روان و اهمیت پیشگیری، پیش از تبدیل شدن مشکلات به بحران است. بنیاد مادهاپی که در لس‌آنجلس شکل گرفته، بخشی از درآمد خالص خود را به طرح‌های مرتبط با سلامت روان اختصاص می‌دهد و با مجموعه‌هایی در زمینه تحقیقات و حمایت از کودکان و نوجوانان همکاری دارد. بنیاد میلان نیز از سال ۲۰۰۳ بیش از ۱۳ میلیون یورو برای پروژه‌های اجتماعی در ایتالیا و سایر نقاط جهان هزینه کرده و به بیش از ۲۰۰ هزار نفر خدمات رسانده است. این همکاری با برنامه «Take Care» یوفا نیز پیوند خواهد خورد.

آگیره گزینه والنسیا شد

خاویر آگیره به یکی از گزینه‌های جدی والنسیا برای هدایت این تیم تبدیل شده است. به گزارش مارکا، مذاکرات اولیه میان نمایندگان این مربی مکزیکی و باشگاه اسپانیایی آغاز شده، هرچند هنوز توافق نهایی حاصل نشده است. آگیره علاقه زیادی به بازگشت به لالیگا دارد؛ رقابتی که تاکنون روی نیمکت شش تیم اوساسونا، اتلتیکو مادرید، اسپانیول، سارا گوسا، لگانس و مایورکا در آن مربیگری کرده است. تجربه طولانی در فوتبال اسپانیا یکی از مهم‌ترین دلایلی است که مدیر ورزشی جدید والنسیا، براولیو واسکس، او را در فهرست گزینه‌های خود قرار داده است. والنسیا برای انتخاب سرمربی جدید عجله‌ای ندارد و مربی بعدی این تیم، هر کسی که باشد، در بازی‌های پیش رو برابر آلاوس و رئال سوسیداد روی نیمکت نخواهد نشست.

سوت آغاز لیگ اروپا در چهارشنبه بدون لیگ قهرمانان

ایتالیایی‌ها، مدعیان اصلی

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

معمولاً وقتی رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا آغاز می‌شود، تمام توجهات در فوتبال اروپا معطوف به این رقابت‌هاست و رسانه‌های خبری، سعی می‌کنند که تمرکز خود را روی بزرگ‌ترین رقابت باشگاهی فوتبال دنیا قرار دهند اما همزمان با لیگ قهرمانان، نمی‌توان از جذابیت‌های لیگ اروپا چشم‌پوشی کرد که طی سال‌های اخیر و با تغییر فرمت مسابقات و همچنین نحوه تخصیص سهمیه به تیم‌ها، از گذشته جذاب‌تر شده و به همین دلیل، توجهات بیشتری را نسبت به گذشته به خود جلب می‌کند. با توجه به عدم برگزاری بازی‌های لیگ قهرمانان اروپا در این هفته، خبری از شروع لیگ اروپا در پنجشنبه‌های سنتی این مسابقات نیست و این رقابت‌ها از امروز چهارشنبه، با برگزاری ۹ مسابقه حساس آغاز خواهد شد.

افتتاحیه جذاب غول‌های اروپا

میلان و بنفیکا به عنوان دو غول فوتبال ایتالیا و پرتغال که هر دو سابقه قهرمانی در بالاترین سطح فوتبال اروپا را دارند، یکی از جذاب‌ترین بازی‌های هفته نخست لیگ اروپا را برگزار می‌کنند. میلان روبن آموریم پس از دو تساوی متوالی در خانه یوونتوس و لاتزیو، در حالی از بنفیکا پذیرایی می‌کند که این تیم نیز درست مثل میلان، یک سرمربی با تجربه حضور در لیگ برتر انگلیس یعنی مارکو سیلوا را روی نیمکت خود می‌بیند. دو سرمربی فصل گذشته در لیگ برتر انگلیس و در قالب تیم‌های منچستریونایتد و فولام به مصاف هم رفتند و جالب اینکه آموریم پیش از سیلوا، یکی از گزینه‌های اصلی باشگاه بنفیکا برای جانشینی خوزه مورینیو بود و شکی در این نیست که این دو تیم، از مدعیان اصلی مسابقات در این فصل هستند.

فرصت بزرگ برای یووه

به جز میلان که با حضور در لیگ اروپا شانس نسبتاً خوبی برای کسب عنوان قهرمانی دارد، نباید از یوونتوس چشم‌پوشی کرد که به نسبت سایر ۳۵ تیم حاضر در مسابقات، مدعی جدی‌تری برای کسب عنوان قهرمانی به نظر می‌رسد. تیم لوچیانو اسپالتی که در روز یکشنبه اولین شکست فصل خود را در یک بازی دیوانه‌وار مقابل ساسولو تجربه کرد، پنجشنبه در نخستین بازی خود در لیگ اروپا از تیم نایمخن هلند پذیرایی خواهد کرد و می‌تواند ماجراجویی اروپایی این فصل خود را با یک پیروزی آغاز کند. به جز سه تیم میلان، بنفیکا و یوونتوس، می‌توان لیون، مارسی، رئال سوسیداد و بایرلورکوزن را دیگر مدعیان این فصل لیگ اروپا دانست.

انگلیسی‌ها، همچنان مدعی

عملکرد فوق‌العاده تیم‌های انگلیسی در فصول اخیر لیگ اروپا و لیگ کنفرانس با توجه به هزینه بالای این تیم‌ها به نسبت سایر تیم‌های حاضر در مسابقات سطح دوم و سوم فوتبال اروپا، همیشه نمایندگان این کشور را تبدیل به مدعیانی جدی در لیگ اروپا می‌کند. در دو فصل اخیر با قهرمانی تاتنهام و استون‌ویلا، جام به تیم‌های انگلیسی رسید و حالا در این فصل، انگلیس با سه نماینده پا به لیگ اروپا خواهد گذاشت. ساندرلند که فصل گذشته در لیگ برتر انگلیس به عنوان یک تیم تازه‌وارد درخشید، بورنموث که با آندونی ایرائولا برای اولین بار سهمیه اروپایی گرفت و کریستال پالاس قهرمان فصل گذشته لیگ کنفرانس، سه نماینده مدعی انگلیسی در این فصل لیگ اروپا هستند و مشخصاً، جدال حساس بین دو تیم بورنموث و رئال سوسیداد در روز پنجشنبه، می‌تواند از بازی‌های جالب توجه هفته اول لیگ اروپا باشد.

> به جز میلان که با حضور در لیگ اروپا شانس نسبتاً خوبی برای کسب عنوان قهرمانی دارد، نباید از یوونتوس چشم‌پوشی کرد که به نسبت سایر ۳۵ تیم حاضر در مسابقات، مدعی جدی‌تری برای کسب عنوان قهرمانی به نظر می‌رسد

برش

از کشورهای خاص تا لژیونرهای ایرانی

یکی از نکات جذاب مسابقات این فصل برای هواداران ایرانی، حضور دو بازیکن ایرانی در این مسابقات یعنی اللهیار صیادمنش و علی قلی‌زاده در ترکیب لخ پوزنان لهستان است. البته که قلی‌زاده همچنان مصدوم است اما اللهیار که شروع خوبی در این فصل لیگ لهستان داشته و در مسابقات پلی‌آف نیز برای این تیم گلزنی کرد، می‌تواند تیمش را در بازی سخت خارج از خانه روز پنجشنبه مقابل کریستال پالاس همراهی کند. در این فصل اما به جز این تیم، شاهد حضور تیم‌های جالب توجهی مانند سلیج اسلوونی، لفسکی صوفیه بلغارستان، اومونیا قبرس و آرارات ارمنستان نیز هستیم.

چرا فینال لیگ قهرمانان دوباره به مونیخ رسید؟

ورزشگاه استاندارد در دسترس نیست!

اتفاق روز

آلیانتس آرنا در سال ۲۰۲۸ بار دیگر میزبان بزرگ‌ترین بازی باشگاهی اروپا خواهد بود؛ انتخابی که در نگاه نخست عجیب به نظر می‌رسد، اما محدودیت‌های یوفا در انتخاب ورزشگاه‌های مناسب، آن را منطقی‌تر می‌کند.
کمتر از سه سال پس از برگزاری فینال لیگ قهرمانان اروپا در آلیانتس آرنا، یوفا بار دیگر مونیخ را برای میزبانی این مسابقه انتخاب کرده است. فینال سال ۲۰۲۵ در همین ورزشگاه برگزار شد و پاری سن‌ژرمن با پیروزی پرگل برابر اینتر، نخستین قهرمانی خود در اروپا را جشن گرفت. حالا در سال ۲۰۲۸، مهم‌ترین شب فوتبال باشگاهی اروپا دوباره به همین ورزشگاه بازخواهد گشت. این انتخاب در ابتدا تکراری به نظر می‌رسد، اما واقعیت این است که تعداد ورزشگاه‌هایی که تمام استانداردهای مورد نظر یوفا را برای میزبانی فینال دارند، چندان زیاد نیست. آلیانتس آرنا در حال حاضر یکی از معدود ورزشگاه‌های اروپاست که از نظر ظرفیت، کیفیت زمین، امکانات، دسترسی شهری و زیرساخت‌های اقامتی شرایط ایده‌آلی دارد.

انتخابی که رقیب جدی نداشت

یکی از مهم‌ترین دلایل انتخاب مونیخ این است که آلیانتس آرنا تنها پیشنهاد رسمی برای میزبانی فینال ۲۰۲۸ بود. مونیخ برای ششمین بار میزبان فینال رقابت‌های باشگاهی اروپا خواهد شد؛ سه بار در ورزشگاه المپیک مونیخ و دو بار در آلیانتس آرنا پیش از انتخاب جدید، این شهر میزبان چنین رویدادی بوده است.
یوفا برای فینال لیگ قهرمانان الزاماتی مشخص دارد؛ از جمله زمین چمن طبیعی با ابعاد ۱۰۵ در ۶۸ متر و ظرفیت حداقل ۶۳ هزار تماشاگر. اما موضوع فقط تعداد صندلی‌ها نیست. فرودگاه بین‌المللی، تعداد هتل‌ها، امکانات اقامتی لوکس، حمل‌ونقل شهری و امکانات ویژه ورزشگاه نیز در تصمیم‌گیری نقش مهمی دارند.
به همین دلیل، بسیاری از ورزشگاه‌های مشهور اروپا در شرایط فعلی گزینه‌های ایده‌آلی محسوب نمی‌شوند.

برنابئو؛ غایب بزرگ

شاید مهم‌ترین نامی که در فهرست غایبان دیده می‌شود، سانتیاگو برنابئو باشد. ورزشگاه رئال مادرید پس از بازسازی گسترده، یکی از مدرن‌ترین استادیوم‌های جهان است، اما آخرین میزبانی آن از فینال لیگ قهرمانان به سال ۲۰۱۰ بازمی‌گردد. اختلاف دیرینه فلورنتینو پرز رئیس رئال مادرید با یوفا و ماجرای پروژه سوپرلیگ اروپا از جمله عواملی است که در تحلیل‌ها درباره این غیبت مطرح می‌شود. جالب اینکه در سال ۲۰۲۷ فینال به ورزشگاه متروپولیتانو، دیگر ورزشگاه بزرگ مادرید، سپرده شده است. در سوی دیگر، بازگشت نوکمپ به نقشه میزبانی نیز قابل توجه است. پس از سال‌ها بازسازی و تأخیر، ورزشگاه جدید بارسلونا قرار است در سال ۲۰۲۹ میزبان فینال لیگ قهرمانان باشد.

چرا انتخاب‌ها محدود شده‌اند؟

سن‌سیرو که سال‌ها یکی از نمادهای فوتبال اروپا بوده، از نظر زیرساختی دیگر در شرایط ایده‌آل قرار ندارد و آینده آن نیز با طرح ساخت ورزشگاهی جدید گره خورده است. ورزشگاه‌های المپیک رم، آتن و برخی دیگر از شهرها نیز به دلیل داشتن پیست دوومیدانی و امکانات محدودتر، نسبت به استانداردهای جدید یوفا جذابیت کمتری دارند. حتی ورزشگاه‌هایی مانند اولدترافورد، سیگنال ایدوناپارک دورتموند و ورزشگاه ملی باکو نیز با وجود اعتبار و ظرفیت بالا، در برخی شاخص‌های مورد نظر یوفا در رده گزینه‌های درجه اول قرار نمی‌گیرند. در نتیجه، فهرست ورزشگاه‌های مناسب کوتاه‌تر از چیزی است که تصور می‌شود. آلیانتس آرنا، ومبلی، متروپولیتانو، پوشکاش آرنا، استاد دوفرانس، دالوز لیسبون و المپیک برلین در میان گزینه‌های شاخص قرار دارند.
بنابراین، بازگشت فینال به مونیخ بیش از آنکه نشانه کمبود انتخاب باشد، نتیجه تغییر استانداردهای میزبانی فوتبال مدرن است؛ جایی که نام و تاریخ ورزشگاه دیگر به‌تنهایی کافی نیست و یک شهر باید بتواند تمام الزامات یک رویداد جهانی را همزمان برآورده کند.

مورینیو به مدافع هلندی اعتماد کرده است

دومفریس برنده دوئل با ترنت

لالیگا

رقابت برای حضور در سمت راست خط دفاعی رئال مادرید، دست‌کم در شروع فصل، برخلاف تصورها رقابتی نزدیک نیست. دنزل دومفریس به‌تدریج جایگاه خود را به عنوان انتخاب اول ژوزه مورینیو تثبیت کرده و فعلاً بالاتر از ترنت الکساندر-آرنولد قرار گرفته است؛ بازیکنی که با سر و صدای زیادی به مادرید آمد اما هنوز نتوانسته جایگاه ثابتی در ترکیب اصلی پیدا کند.
دومفریس در پنج مسابقه از شش بازی ابتدایی فصل در ترکیب اصلی قرار گرفته و عملکرد او به اندازه‌ای قابل اعتماد بوده که مورینیو فعلاً دلیل چندانی برای تغییر در سمت راست خط دفاعی نمی‌بیند. در مقابل، ترنت تنها یک بار به عنوان مدافع راست از ابتدا به میدان رفته است. حتی در دیدار برابر اینتر، سرمربی پرتغالی ترجیح داد از او در نقش هافبک میانی استفاده کند؛ تصمیمی که اگرچه امکان استفاده از توانایی‌های فنی و پاس‌های بلند ترنت را بیشتر می‌کند، اما همزمان نشان‌دهنده تردید درباره بهترین جایگاه او در ترکیب است.

مورینیو به دنبال امنیت است

تفاوت اصلی این دو بازیکن در نگاه مورینیو به وضوح دیده می‌شود. دومفریس بازیکنی قدرتمند، فیزیکی و تهاجمی است که در زمان از دست رفتن توپ نیز می‌تواند در نبردهای یک‌مقابل یک و پوشش فضای کناری عملکرد قابل اتکایی داشته باشد. این ویژگی‌ها با فلسفه‌ای که مورینیو برای تیمش در نظر گرفته، هماهنگی بیشتری دارد؛ تیمی فشرده، پرقدرت و عمودی که نمی‌خواهد در فاز دفاعی ریسک‌های غیرضروری بپذیرد.
در سوی مقابل، ترنت از نظر کیفیت پاس، ارسال‌های بلند و توانایی آغاز حملات، یکی از متفاوت‌ترین مدافعان کناری فوتبال جهان است. او می‌تواند با یک پاس مسیر حمله را عوض کند و در ساخت بازی از عقب زمین تأثیرگذار باشد. اما ضعف‌های دفاعی او نیز موضوع تازه‌ای نیست و به نظر می‌رسد مورینیو در شرایط فعلی ترجیح می‌دهد برای چنین توانایی‌هایی، امنیت تیمش را به خطر نیندازد.
دومفریس دقیقاً همان ویژگی‌ای را ارائه می‌کند که مربی پرتغالی در این مقطع به آن نیاز دارد: قابلیت اتکا.

ترنت هنوز فرصت دارد

شرایط برای الکساندر-آرنولد البته غیرقابل بازگشت نیست. فصل گذشته نخستین سال حضور او در مادرید بود و مشکلات جسمانی نیز اجازه نداد ریتم و ثبات لازم را پیدا کند. همین مسأله در ادامه روی جایگاه او تأثیر گذاشت و حتی باعث شد فرصت حضور در جام جهانی را از دست بدهد.
او اکنون فصل جدید را با هدف بازگشت به ترکیب اصلی آغاز کرده، اما در حالی که تلاش می‌کند اعتماد مورینیو را به دست آورد، با مدافعی روبه‌رو شده که در هفته‌های ابتدایی عملکردی مطمئن ارائه کرده است. برای ترنت، این رقابت تنها نبرد بر سر یک پست نیست؛ فرصتی برای اثبات این موضوع است که می‌تواند خود را با فوتبال و انتظارات جدید در مادرید تطبیق دهد.

فعلاً متعلق به دومفریس

در سمت چپ، مورینیو آزادی بیشتری برای چرخش میان بازیکنان دارد و رقابت میان گزینه‌های مختلف همچنان ادامه دارد. اما در جناح راست شرایط متفاوت است. دومفریس فعلاً انتخاب اول است و ترنت باید برای تغییر این معادله تلاش کند.
برنامه فشرده این هفته می‌تواند تصویر روشن‌تری ارائه دهد. احتمالاً دومفریس در دیدار حساس برابر اتلتیکو مادرید از ابتدا بازی خواهد کرد؛ مسابقه‌ای که امنیت دفاعی اهمیت ویژه‌ای دارد و دقیقاً با ویژگی‌های مدافع هلندی همخوان است. دیدار برابر الچه می‌تواند فرصت مناسب‌تری برای استراحت دومفریس و حضور ترنت باشد.
با این حال، حتی در صورت چنین چرخشی نیز واقعیت فعلی تغییر نمی‌کند: مورینیو در سمت راست خط دفاعی رئال، فعلاً به قدرت و اطمینان دومفریس بیشتر از ظرافت و خلاقیت ترنت اعتماد دارد.

گواردیولا رفته اما ...

منچستر هنوز آبی است

سوژه

شاید هواداران منچستریونایتد تصور می‌کردند پس از سال‌ها ناکامی، بالاخره زمان تغییر موازنه قدرت در شهر فرا رسیده است؛ اما تنها چهار هفته از فصل جدید کافی بود تا این امید رنگ ببازد. منچسترسیتی در دربی اولدترافورد، با وجود ۱۰ نفره شدن از نیمه نخست، یک بر صفر پیروز شد تا بار دیگر نشان دهد فاصله دو رقیب بزرگ منچستر همچنان قابل توجه است.
پیروزی سیتی از چند جهت اهمیت داشت. نخست اینکه تیم جدید انزو مارسکا پس از پنج مسابقه در تمام رقابت‌ها همچنان صددرصد پیروز است و مهم‌تر از آن، در یکی از دشوارترین شرایط ممکن توانست از اولدترافورد با سه امتیاز خارج شود. اخراج فیل فودن در نیمه نخست می‌توانست ورق بازی را کاملاً برگرداند، اما اتفاقی که افتاد درست برعکس بود؛ سیتی پس از ۱۰ نفره شدن منسجم‌تر شد و با اجرای دقیق برنامه تاکتیکی خود، اجازه نداد یونایتد از برتری عددی استفاده کند.

مارسکا و یک تصمیم کلیدی

سیتی پس از اخراج فودن، آرایش خود را فشرده‌تر کرد و با قرار گرفتن در ساختاری نزدیک به ۴-۴-۱، فضاهای مرکزی را بست. همین تصمیم باعث شد یونایتد برای پیشروی بیشتر به کناره‌ها وابسته شود و ارسال‌های مکرر از جناحین نیز راه به جایی نبرد.
مارسکا در نیمه دوم ایلیمان اندیایه را وارد زمین کرد تا علاوه بر افزایش توان دفاعی، سرعت و قدرت حمله در ضدحملات نیز حفظ شود. این تغییر جواب داد و سیتی که در بخش‌هایی از بازی تحت فشار بود، همچنان خطرناک‌تر از رقیب به نظر می‌رسید.
سرانجام در دقیقه ۶۰، ارلینگ هالند روی ارسال یوشکو گواردیول دروازه یونایتد را باز کرد؛ گلی که البته به یکی از جنجالی‌ترین صحنه‌های بازی تبدیل شد.

تفاوت فقط فنی نیست

آنچه بیش از همه در این دربی به چشم آمد، تفاوت در ذهنیت دو تیم بود. بازیکنان سیتی پس از اخراج فودن برای حفظ نتیجه جنگیدند؛ هر بازیکن وظیفه خود را پذیرفت و تیم از نظر فشردگی و دوندگی حتی یک لحظه از برنامه‌اش فاصله نگرفت.
در سوی مقابل، یونایتد نتوانست از موقعیت استثنایی خود بهره ببرد. شاید همین نکته مهم‌ترین پیام مسابقه باشد: فاصله میان دو تیم فقط به کیفیت بازیکنان یا تاکتیک محدود نمی‌شود، بلکه به شخصیت تیمی و توانایی واکنش در شرایط دشوار نیز مربوط است.

سیتی آماده دوران پس از گواردیولا

پپ گواردیولا پس از یک دهه پرافتخار از سیتی جدا شده و تعدادی از چهره‌های مهم نسل طلایی این تیم نیز دیگر در جمع آبی‌ها حضور ندارند. با این حال، نشانه‌های اولیه حاکی از آن است که ساختار باشگاه همچنان قدرتمند باقی مانده است.
سیتی در تابستان سرمایه‌گذاری سنگینی برای تقویت تیم انجام داد و مهره‌های جدیدی را در اختیار مارسکا گذاشت. در مقابل، یونایتد در بخش‌هایی از ترکیب خود همچنان با کمبودهایی جدی مواجه است؛ به‌خصوص در خط دفاع و خط حمله.
به همین دلیل، دربی اولدترافورد بیش از آنکه آغاز رقابتی تازه برای سلطه بر منچستر باشد، یادآور یک واقعیت قدیمی بود: گواردیولا رفته است، اما منچستر هنوز آبی است. سیتی شاید وارد دوران تازه‌ای شده باشد، اما فعلاً هیچ نشانه‌ای از واگذاری تاج و تخت شهر به رقیب سرخ دیده نمی‌شود.